



ทางเลือกของสี จิ้นผิงระหว่างความอดกลั้นทางยุทธศาสตร์กับความชอบธรรมทางการเมือง

วิเคราะห์และเรียบเรียงโดย พ.ท. อัครชัย หนูนภักดิ์

สถาบัน สถาบัน IISS ซึ่งเป็น Think Tank ของสหรัฐฯ ได้อธิบายถึง “ทางเลือกของสี จิ้นผิงระหว่างความอดกลั้นทางยุทธศาสตร์กับความชอบธรรมทางการเมือง” สรุปได้ดังนี้



ปธน.สี จิ้นผิง ของจีน จะสามารถดำรงความชอบธรรมทางการเมือง ในฐานะผู้ปกป้องความยิ่งใหญ่ของจีนอยู่ได้นานได้อย่างไร ทางเลือกนโยบายของเขา ต่อได้หวั่น สหรัฐฯ และจีน รวมถึงเศรษฐกิจจีนชะลอตัว

อาจทำให้เขาถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้ขายชาติ ซึ่งเป็นวิกฤตความเป็นผู้นำที่เขากำลังเผชิญอยู่ เมื่อ พ.ย.2019 ใน “การประชุมสุดยอดกลุ่มประเทศที่การพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว (BRICS)” ปธน.จีน อธิบายถึงกลุ่มของสถานการณ์ความท้าทายในปัจจุบันว่า **“เป็นการเปลี่ยนแปลงในโลกที่อาจมองไม่เห็นได้ไม่ชัดเจนในศตวรรษนี้”** วลีนี้ไม่ใช่เรื่องใหม่ แต่สะท้อนถึงสถานการณ์ที่ยากลำบากที่เขาเผชิญตลอดการทำงาน 7 ปี

แม้ว่าจะมีประเด็นที่เป็นความท้าทายต่อทางเลือกนโยบายของ ปธน.จีน แต่มีประเด็นสำคัญซึ่งเป็นวิกฤตที่อาจส่งผลทำให้เขากลายเป็นผู้ขายชาติ (1) **ประเด็นที่ฮ่องกง** ซึ่งเกี่ยวกับผู้ประท้วง ผู้สนับสนุน และกลุ่มประชาสังคมที่สำคัญ ซึ่งเป็นปฏิปักษ์กับอธิปไตยของจีนที่เปิดเผยตัวตนมากขึ้น ประเด็นดังกล่าวกลับเป็นตัวแทนของวิกฤตการณ์ที่เลวร้ายที่สุดในรอบ 20 ปี ระหว่างจีนกับไต้หวัน กระทั่งถึงชื่อเสียงของเขาถึงความเป็นผู้นำพรรคคอมมิวนิสต์ และรวมถึงหน่วยงานด้านความมั่นคงของจีน ปธน.จีน พยายามอย่างมากในการผนวกไต้หวันให้สำเร็จได้ภายในปี 2049 ซึ่งเป็นปีครบรอบศตวรรษของพรรคคอมมิวนิสต์จีน โดยเขา

สัญญาว่าจะพยายามปูทางเพื่อบรรลุความสำเร็จดังกล่าว การปฏิเสธรวิสัยทัศน์หนึ่งประเทศสองระบบของชาวฮ่องกงส่วนใหญ่ ได้ทำลายโอกาสการรวมชาติอย่างสันติกับไต้หวันเช่นเดียวกัน โดยในปัจจุบันเขายังไม่ได้แสดงให้เห็นถึงแนวทางที่ชัดเจนในการรวมชาติดังกล่าว (2) **ความขัดแย้งกับสหรัฐฯ** ปธน.ทรัมป์ ของสหรัฐฯ ได้แสดง

การประท้วงต่อกรณีของจีนกับไต้หวัน สหรัฐฯ ได้มองว่าจีนเป็นประเทศที่ฉ้อฉล กตัญญู และเป็นภัยต่อความมั่นคงของสหรัฐฯ และระเบียบโลก ความคิดดังกล่าวได้ถูกส่งต่อมาตั้งแต่ทศวรรษ 1960 ปธน.ทรัมป์ เริ่มสงครามการค้า มีเป้าหมายทำลายบริษัทชั้นนำของจีน เช่น หัวเว่ย ปัจจุบัน นโยบายอย่างเป็นทางการของสหรัฐฯ มีขึ้นเพื่อป้องกันการคุกคามของจีนต่อนานาชาติประเทศในพื้นที่ไซเบอร์และส่วนที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี นอกจากนี้เขาได้กดดันจีนให้เข้าสู่การเจรจาการค้า ลงนามในคำสั่งยกเลิกการค้า การลงทุนด้าน ICT ระหว่างสหรัฐฯ-จีน และลงนามในกฎหมายสิทธิมนุษยชนและประชาธิปไตยที่เกี่ยวข้องกับฮ่องกง



ซึ่งเปรียบเหมือนการเปิดตัวสหรัฐฯ เข้าสู่ประเด็นขัดแย้งที่ฮ่องกง และ (3) **เหตุการณ์ที่จัตุรัสเทียนอันเหมินปี 1989** ยังคงหลอกหลอนพรรคฯ ในด้านการใช้อำนาจและด้านอื่นเช่นกัน เมื่อ ต.ค.2019 ประชาชนจำนวนหนึ่งออกมาฉลองครบรอบ 100 ปีชาตกาลของนายจ้าวจื่อหยาง ผู้เดินร่วมขบวนในเหตุการณ์ดังกล่าว เขาได้ถูกขับออกจากหน่วยงานระดับสูงในปี 1989 จากการขัดขวางแนวทางการดำเนินการด้านมนุษยชนของจีน โดยเหตุการณ์สามเดือน อดีต นรม.หลี่ เฝิง ได้ขัดขวาง นายจ้าวจื่อหยาง และเสนอให้อดีตปธน.เติ้ง เสี่ยว ผิง ใช้อำนาจปราบปราม กรณีอดีตเลขาธิการพรรคฯ หู เย่า ปิง ที่ได้ลาออกในปี 1987 เนื่องจากการทำลายภาพลักษณ์ของพรรคฯ ซึ่งการตายของเขาเป็นจุดเริ่มของการเดินขบวนของนักศึกษา ปัจจุบันจีนยังไม่ประสบความสำเร็จในการทำให้เสียงของผู้เห็นต่างเงียบลง แสดงถึงความอ่อนแอในเสรีภาพทางการเมือง และยังมี



ผลกระทบจากวิกฤตการณ์จัตุรัสเทียนอันเหมิน จากประชาชนจีนที่หนีออกนอกประเทศ เช่น นักวิทยาศาสตร์ นักเคลื่อนไหวทางสังคม และนักธุรกิจ ซึ่งเปรียบเหมือน **“ภาวะสมองไหล (Brain Drain)”** ที่กำลังเกิดขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป ซึ่ง ปธน. จีน ในปัจจุบันจะไม่สามารถหยุดยั้งภาวะดังกล่าวได้ หากเขาเลือกใช้กำลังเข้าปราบปรามที่ฮ่องกงและไต้หวัน

IISS สรุปว่า ปัญหาหลักของ ปธน.สี จิ้นผิง คือ การเลือกระหว่างการอดกลั้นทางยุทธศาสตร์ หมายถึง การไม่ใช้กำลังต่อกรณีฮ่องกงและไต้หวันกับการเสื่อมถอยของความชอบธรรมทางการเมืองและการใช้

อำนาจ นโยบาย **“การป้องกัน และการลดภัยคุกคาม”** ที่ไม่สามารถทำได้ ภาวะเศรษฐกิจชะลอตัวอย่างไม่อาจหวนคืน การเปลี่ยนแปลงอื่นในเศรษฐกิจ ตลอดจนผลกระทบจากเศรษฐกิจที่มีอุตสาหกรรมเป็นพื้นฐานได้คุกคามความมั่นคงทางสังคม เป็นปัญหาที่เขาจำต้องเผชิญต่อไป นอกจากนี้เขายังต้องเผชิญกับมุมมองของสมาชิกพรรคฯ ในการปราบปรามคอร์ปชั่นภายในพรรคฯ อย่างเข้มข้นและ

เปิดเผย นำมาสู่คำถามเกี่ยวกับความชอบธรรมทางการเมือง ในฐานะผู้ปกป้องที่น่าเชื่อถือ ผู้ซึ่งการรักษาความเป็นหนึ่งเดียวและเกียรติภูมิของจีน

สำหรับประเทศไทย ควรเสริมสร้างให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารราชการแผ่นดินเชิงสร้างสรรค์ที่ตั้งอยู่บนผลประโยชน์ของชาติ ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือและการลดข้อพิพาทผ่านกลไกที่ได้รับการยอมรับภายในประเทศ และระหว่างประเทศ สำหรับกองทัพไทย ควรแสวงหาวิธีการในการสร้างภาวะที่เหมาะสมต่อการดำเนินงานของรัฐบาลในการบริหารงานภายในประเทศ และระหว่างประเทศภายใต้กรอบความร่วมมือด้านความมั่นคง

ที่มา : <https://www.iiss.org/blogs/analysis/2019/12/cy-xi-jinping-trade-off>